

สนทนากับ

รศ.ดร กำจัต มงคลกุล

ภาษาปริทัศน์ใคร่ขอให้ท่านผู้อ่านได้รู้จักกับรองศาสตราจารย์ ดร. กำจัต มงคลกุล ผู้อำนวยการสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้ซึ่งเคยมีส่วนในการบริหารจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในฐานะรองอธิการบดีฝ่ายต่าง ๆ มาหลายปี และเป็นผู้มีพื้นฐานการศึกษาทางวิทยาศาสตร์จนดำรงตำแหน่งนายกสมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทยในปัจจุบัน

รองศาสตราจารย์ ดร. กำจัต มงคลกุล เกิดเมื่อปี พ.ศ. 2476 ที่จังหวัดนครราชสีมา สมรสแล้วกับ คุณปราวณี มีบุตร 3 คน คือ นายปริญญา มงคลกุล กำลังศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ ปีที่ ๔ ที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า (ลาดกระบัง) นายบัณฑิต มงคลกุล ศึกษาบัญชีปีที่ 2 อยู่ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ นางสาว ปราวณา มงคลกุล ศึกษาบัญชีปีที่ 2 อยู่ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สำหรับตำแหน่งทางราชการที่สำคัญนั้น ท่านเป็นอาจารย์ในคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มาตั้งแต่ปี 2505 เป็นหัวหน้าแผนกวิชาชีวเคมี ระหว่าง 2513-2519 รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ (2516-2518, 2521-2524) รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา (2518-2521) รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิทยบริการ (2521-2522) และผู้อำนวยการสถาบันภาษา (2525-ปัจจุบัน)

นอกจากงานในหน้าที่ราชการแล้ว ท่านยังเป็นนายกสมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2521-2522, 2525 - ปัจจุบัน) และ นายกสมาคมสโมสรไลออนส์ (เอราวัณ) (2521-2522) อีกด้วย

- ก่อนอื่นขอให้ท่านกรุณาเล่าประวัติการศึกษาของท่านค่ะ
- จบ ม. 8 จากอำนวยการศิลป์พระนคร เข้าจุฬา ฯ เมื่อปี 2494 หลายคนยังไม่เกิด เข้าเรียนเตรียมแพทย์ ต่อมาก็ได้ทุนคุรุสภา หรือที่เรียกว่า ทุนรัฐบาลไทยไปเรียนวิทยาศาสตร์ ที่อังกฤษ เรียนทางชีวเคมีที่มหาวิทยาลัยเอดินเบอระ สกอตแลนด์จบปริญญา B.Sc. Hons. ปี 2501 และ Ph.D. สาขาเดียวกันปี 2504 แล้วกลับมาทำงานที่จุฬา ฯ ปี 2505 เป็นอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ ภาควิชาชีวเคมี
- แล้วที่นี้ท่านเคยสอนวิชา Scientific English
- ที่เคยสอน เพราะขั้ตอาจารย์พร้อมท่านไม่ได้ คือสมัยท่าน ศาสตราจารย์ ดร. พร้อมวัชรคุปต์ ท่านเป็น Pioneer ในการสอนภาษาอังกฤษให้นิสิตคณะวิทยาศาสตร์ปีที่ 3 และปีที่ 4 วิธีการของท่านอาจารย์พร้อม คือ เชิญอาจารย์พิเศษ ส่วนใหญ่ก็เป็นพวกที่มาจากภายนอก นาน ๆ ก็มีคนสำรอง เช่น ผม เวลาอาจารย์พิเศษไม่มา ท่านก็จับผมไปสอนแทนบ้าง ขอสารภาพว่า สอนแบบมวนวัด คือว่าไปตามเรื่อง ไม่มีการเตรียมมากนัก
- ท่านเป็นนักวิทยาศาสตร์ แล้วท่านมาสอนภาษาอังกฤษลำบากใจไหมคะ
- ก็ไม่ลำบากใจมากนัก ในแง่ที่ว่ารู้ว่าเป็นตัวแทน และไม่ใช่ว่าจริง ทำอะไรก็คง ไม่มีใครว่านักทั้งตอนนั้นเขาก็มีเอกสารให้ ก็ให้เด็กอ่านบ้าง เราอ่านบ้าง ตามเขาบ้าง ทำให้รู้สึก ว่าผมไม่ต้องเตรียมมากนัก แต่ผมก็ต้องสารภาพว่า ถ้าคิดจะทำให้ดี คงไม่ทำอย่างนั้น ต้องจริงจังต้องเตรียมตัวให้มาก เป็นต้น
- อาจารย์สอนอยู่นานไหมคะ
- ไม่นาน อาจารย์เขาขาดชั่วคราวไม่กี่ ก็ไปช่วยสอนให้เป็นครั้งคราว ไม่เป็นกิจจะลักษณะอย่างใดเลย
- แล้วท่านคิดว่าพวกนักวิทยาศาสตร์หรือนักธุรกิจ ควรสอนภาษาอังกฤษให้นิสิตในสาขาวิชานั้นไหมคะ
- ผมเรียนตรง ๆ นะครับ คนอยู่ในศาสตร์ของตนเอง ถึงแม้อยากจะสอนและมีเวลา มาสอนก็คงจะมีเวลาน้อยมากเหลือเกิน นอกจากคนที่รักเป็นพิเศษ เช่นท่านอาจารย์พร้อม ตอนนั้นผมก็รู้สึกที่ท่านเป็นศาสตราจารย์อยู่ที่ภาควิชาเคมี และวิชาที่ท่านถนัดคือ สาขาวิชา Metallurgy ก็ยังไม่เบ็ด ไปช่วยสอนวิชาที่รักก็เป็นที่สอง คือ วิชาภาษาอังกฤษ แต่สำหรับคนอื่น ๆ แล้ว เช่น

เอาตัวผมเองเป็นหลัก งานวิทยาศาสตร์ที่ตนเองถนัดมอบหมายให้ทำกินเวลามากมายเหลือเกิน จนถึงแม้อยากจะสอนภาษาอังกฤษอีกก็คงไม่มีเวลาทำ เพราะฉะนั้นผมว่าคงค่อนข้างจะ out of the question ว่า ควรจะเอาผู้ที่อยู่ศาสตร์นั้นมาสอนนิสัยของแต่ละสาขาวิชา

- แต่ที่ว่าถ้าสอนก็สอนได้ใช่ไหมคะ ยกเว้นว่า 1. ไม่มีเวลา 2. ก็ไม่ค่อยรัก
- ผมว่า ถ้าสอนแบบแก้ขัดที่ผมทำมาแล้วคงไม่ได้เรื่อง แต่ถ้ามีอาจารย์ที่พอมีความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษซึ่งรู้จักศาสตร์ในทางการสอน มีเวลาพอที่จะเตรียม material เตรียมสอนอย่างโน้น อย่างนี้ ผมว่าเขาอาจทำได้ดีเหมือนกัน การสอนภาษาอังกฤษนั้นผมคิดว่าความรู้ภาษาอังกฤษควรมาก่อน ความรู้อย่างอื่นเป็นเรื่องรองซึ่งสามารถเพิ่มเติมได้ ผมไม่อยากจะบอกว่าทำได้หรือไม่ มันอยู่ที่คน อยู่ที่ความรัก ถ้ามีความรักเพียงพอ มีเวลาเพียงพอแล้วไม่ว่าจะเริ่มต้นทางภาษา หรือศาสตร์ใดก็ตาม ผมว่ามาบรรจบกันได้

- ท่านสอนหนังสือมาทั้งหมดกี่ปีแล้วคะ
- กี่ปี 2505 ถึง 2525 เป็นเวลา 20 ปีแล้ว
- ท่านรู้สึกเบื่อบ้างไหมคะ
- ต้องสารภาพว่ายังไม่รู้สึกเบื่อ การสอนวิชาวิทยาศาสตร์นั้น มักมีตำราใหม่ ๆ ออกมาเรื่อยต้องปรับปรุงแทบตลอดเวลา ผมต้องใช้เวลามาก ปีแรกมักจะยังรู้สึกไม่ค่อยดีนักปีที่สองก็ต้องปรับปรุงเพิ่มเติม พอปีที่ 3 ก็ต้องเริ่มใหม่ หาตัวอย่างใหม่ ดังนั้นทราบได้ที่ยังมีกำลังใจที่จะปรับปรุง ผมก็รู้สึกว่าจะยังไม่รู้สึกเบื่อ เพียงแต่ว่าตอนหลัง ๆ ผมต้องมายุ่งอยู่กับการบริหารมาก การสอนก็น้อยลง พอไม่ได้สอนนาน ๆ ก็รู้สึกขาดตอน เมื่อต้องกลับมาสอนอีก จึงต้องใช้เวลาในการปะติดปะต่อใหม่ ฟื้นฟูใหม่ เสียเวลาเหมือนกัน แต่ก็ยังไม่เบื่อ

- ท่านทำงานด้านบริหารด้วย ท่านเป็นรองอธิการฝ่ายวิชาการใช่ไหมคะ
- ผมเริ่มเป็นอาจารย์ในปี 2505 ตอนแรกก็เป็นแบบธรรมดา มาเริ่มช่วยงานบริหารจริง ๆ ในปี 2510 โดยบัณฑิตวิทยาลัยเชิญไปเป็นผู้ช่วยเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย ช่วยท่าน ดร. วิทย์ ท่านคณบดีคณะอักษรปัจจุบัน ท่านเป็นเลขานุการ ช่วยอยู่ 3 ปี พอปี 2518 ทางมหาวิทยาลัยก็มีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหาร ท่านศาสตราจารย์ อรุณ สรเทศน์ มาเป็นอธิการบดี ตอนนั้นยังไม่มีรองวิชาการ ผมก็ไปเป็นเลขานุการฝ่ายวิชาการ ก็บังเอิญการที่ไม่มีรองอธิการ ทำให้มี free hand ในการทำอะไรซึ่งมีโอกาสทำในสิ่งที่ผมรู้สึกว่าตอนนั้นกลายเป็นจุดสำคัญของ

จุฬาฯ ที่ยังใช้กันอยู่ เช่น ร่างระเบียบหน่วยกิตที่ใช้ในตอนนั้นมาจนถึงตอนนั้น ตอนเริ่มต้นก็เป็นงานค่อนข้างยาก อีกเรื่องหนึ่งก็คือ ทุนวิจัยรัฐวิสาหกิจ ตอนนั้นยังไม่มีระเบียบ มีแต่เงินการแบ่งเป็น 4 สาขาที่อยู่ปัจจุบันก็เริ่มตอนนั้น เรื่องที่ 3 ก็เรื่องทุนปริญญาเอก ก็มีการช่วยกันตั้งหลักการ ดังที่เป็นอยู่นี้ ต่อมาในปี 2516 ท่านอาจารย์ อรุณ เป็นอธิการบดีครั้งที่ 2 ผมได้รับแต่งตั้งให้เป็นรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ก็ได้สานต่อสิ่งที่ได้เริ่มเป็นหลักการไว้ตั้งกล่าวแล้ว ในปี 2518 ท่านอาจารย์ เติมศักดิ์ ได้เป็นอธิการบดี ก็ดึงผมไปช่วยเป็นรองอธิการบดีฝ่ายวางแผน เพราะว่าตอนนั้นเป็นตอนที่ทำแผนพัฒนาระยะที่ 4 ความจริงผมไม่รู้เรื่องการทำแผนอะไรนี้เพราะไม่ได้เรียนมา แต่เมื่อท่านให้ความไว้วางใจก็ลองทำดู ตอนนั้นก็ค่อนข้างดีใจที่ได้มีส่วนในการทำแผน 4 ซึ่งมีการใช้หลักการใหม่ เช่น การหาข้อมูลการวิเคราะห์ per hand และหลักการที่ใช้ตอนนั้นก็นำมาใช้ในการทำแผนพัฒนาระยะที่ 5 ในปัจจุบัน แม้กระทั่งสำนักงบประมาณก็มักจะเอาหลักการวิเคราะห์ที่ทำไว้ตอนนั้นไปอ้างอิง พอพ้นสมัยของท่านอาจารย์ เติมศักดิ์ ผมก็เตรียมกลับไปทำงานที่คณะวิทยาศาสตร์ ได้ขออนุญาตไปทำ Research ที่เมืองนอก 3 เดือน เพื่อเพิ่มความรู้เดิม ก็พอดีท่านอธิการ เกษม สมัยที่ 1 ท่านก็ขอให้มาเป็นรองอธิการบดีฝ่ายวางแผน ต่อ ผมค่อนข้างจะคิดมากในตอนนั้นว่าจะรับหรือไม่ เหตุที่ผมรับก็โดยรู้สึกว่าจะหลายเรื่องที่ต้องทำไว้ว่าจะขาดตอน จึงคิดว่าจะมาช่วยท่านสักเทอม และก็พอมายู่อีก 1 ปี ทางคุณหมอทองจันทร์ ก็ออกจากรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ท่านอธิการบดีก็จับผมไปอยู่ฝ่ายวิชาการอีกครั้งหนึ่ง และพอหมดวาระท่านอธิการบดี เกษม 1 ผมก็ขอลาไปคณะที่ตั้งใจไว้เดิม ก็ปรากฏว่ามีท่านคณบดีที่ผมเคารพนับถือหลายท่านมาขอรับรองให้อยู่ต่ออีกสักเทอม ผมก็ใจอ่อนยอมอยู่ต่อเป็นรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการอีกครั้งหนึ่ง แล้วก็พอท่านอาจารย์ เกษม หมอดวาระที่ 2 ในปี 2524 ตอนนั้นก็ใจแข็งขออนุญาตท่านอธิการบดีไม่รับเป็นต่อ ตอนนั้นทุกคนคงจะรู้ว่าใจแข็งแน่ ก็ไม่มีใครมาอ่อนวอนอีกครั้ง จึงได้ทำตามต้องการ ก็ยังคิดว่าจะกลับมาทำงานทางวิชาการที่ภาควิชาเคมี ทางสถาบันภาษาก็มาขอรับรองอีก ผมก็ไม่เข้มแข็งพอที่จะปฏิเสธก็เลยมาทำงานบริหารที่สถาบันจนทุกวันนี้

- ระหว่างงานบริหารกับวิชาการ ท่านชอบด้านไหนมากกว่ากันคะ
- จะเรียกว่าชอบ หรือไม่ชอบก็ยากนะครับ ด้านวิชาการที่คณะวิทยาศาสตร์นั้นแม้ว่าเป็นสิ่งที่ศึกษามาแต่จะทำให้ได้ก็ทำการศึกษาวิจัยนั้นต้องมีครบพร้อมทั้งทุนวิจัย ห้องแลป ผู้ช่วย

วิจัยต่าง ๆ ถ้าไม่พร้อมก็ทำได้ลำบาก สำหรับงานบริหารนั้น จะว่ายากก็ยาก ง่ายก็ง่าย เพราะส่วนใหญ่ก็อาศัย common sense ที่ยากก็คือ ต้องใช้มนุษยสัมพันธ์ ต้องพยายามเข้ากับบุคคลหลายกลุ่ม ซึ่งมีผลประโยชน์ต่าง ๆ มีคนส่วนมากกว่าผมบริหารก็ อาจเป็นว่า เพราะผมเป็นคนใจเย็นหน่อย พุดกับคนโน้นคนนี้จนสามารถลงเอยได้ด้วยดี ทางด้านวิชาการ ถ้าเราไปอ่าน Journal ได้ความรู้ใหม่ ก็เป็นประโยชน์ที่จะนำไปใช้ ทำให้ความรู้ทางวิชาการแข่งขัน แต่ในด้านบริหาร ข้อมูลที่ได้เพิ่มเติมทุกวันนี้จะเป็นประโยชน์ต่อเมื่อทำงานบริหารอยู่ เช่น การรู้ระเบียบต่าง ๆ การรู้จักวิธี deal กับคนนั้นคนนี้ ถ้าไม่ทำงานบริหารแล้ว ก็แทบไม่เป็นประโยชน์อะไรเลย อย่างไรก็ตามระบบมหาวิทยาลัยของเราไม่ encourage ให้อาจารย์มาทำงานบริหาร ผู้ที่จะมาทำนั้น ควรจะอยู่ใน peak ที่จะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมที่สุด ถ้าอยู่ถึงจุดที่ curve จะลงแล้ว ก็ควรจะถอนตัว ผมก็พยายาม evaluate ตัวเองอยู่เสมอ อย่างที่ผมลาออกจากรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ไม่ขอรับเทอมใหม่ก็ด้วยเหตุผลเช่นนี้ ผมรู้ว่าถึง peak แล้ว ผมไม่สามารถ contribute ได้มากกว่านี้แล้ว ก็ขอลาออกมา การที่ผมมาช่วยที่สถาบันภาษาก็เหมือนกัน ผมรู้ว่าจะมาช่วยแก้ปัญหาชั่วคราว แล้วก็พยายาม monitor ตนเองอยู่เสมอว่า ความเป็นประโยชน์ของผมมีแค่ไหน ถ้าลดน้อยลงถึงจุดจุดหนึ่ง หรือสถาบันภาษามีความพร้อมที่จะยื่นได้แล้ว ผมก็จะขอกลับไปทำงานที่คณะวิทยาศาสตร์ต่อไป

– ท่านเป็นนายกสมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย อยากเรียนถามท่านถึงวิธีการเลือกตั้งนายกสมาคมค่ะ

– วิธีการมี 2 ตอน ตอนแรกสมาชิก 2,000 คนทั่วประเทศ Vote จากผู้ที่ถูกเลือกสรร 40 คน ผู้ที่ได้รับ vote 25 คนแรก จะได้เป็นกรรมการบริหารของสมาคม และกรรมการบริหาร 25 คนนี้ จะเลือกนายกสมาคม จาก popular vote ผมได้เป็นอันดับ 1

– จากกรรมการบริหาร 25 ท่าน ท่านก็ได้รับเลือกเป็นนายก ท่านทำอย่างไรถึงได้ popular ค่ะ

– เนื่องมาจากการทำงาน เพราะเรื่องของสมาคมเป็นเรื่อง voluntary บางคนช่วยมาก บางคนช่วยน้อย ผมช่วยมาตั้งแต่ปี 2507 เป็นบรรณาธิการหนังสือวารสารวิทยาศาสตร์ 5 ปี จัดประชุมวิชาการและเรื่องอื่น ๆ สมาชิกจึงเห็นว่าทำงาน และสมาคมก็ต้องการผู้ลงมือทำงาน

- ท่านเขียนบทความลงในวารสารวิทยาศาสตร์หลายเรื่องใหม่คะ
- ไม่มาก ทำในก้าน management มากกว่า
- ท่านเคยไป present paper ต่างประเทศบ้างไหมคะ
- ตอนศึกษาอยู่ได้ present แต่ตอนกลับมาสอนแล้ว ส่วนมากทำ research กับ นิสิตบัณฑิตศึกษา ผลงานเป็นของนิสิต นิสิตเป็นผู้ present
- สมาคมวิทยาศาสตร์ทำหน้าที่อะไรบ้างคะ
- ถ้าเป็นสมาคมในประเทศที่พัฒนา จะทำหน้าที่ส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชา วิทยาศาสตร์ให้เจริญรุดหน้า และเป็นประโยชน์ ถ้าเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา เช่น ประเทศไทย ยังไม่ได้นำวิทยาศาสตร์มาพัฒนาเท่าที่ควร สมาคมจึงช่วยกระตุ้นทั้งในระดับสูงคือรัฐบาล และทาง ด้านประชาชนนั้น ให้มีความเข้าใจ เล็งเห็นความสำคัญของงานวิทยาศาสตร์ในการพัฒนาประเทศ สมาคมผลักดัน ในการก่อตั้งหน่วยงานที่สำคัญรวมทั้งกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2522) ในระดับประชาชน เสนอให้รัฐบาลยกย่องเทอดทูนพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเป็น พระบิดาของวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย และให้ยึดเอาวันที่ 18 สิงหาคม ของทุกปีเป็นวัน วิทยาศาสตร์คือเป็นวันที่พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเสด็จทอดพระเนตรสุริยุปราคาที่ตำบลหว้ากอ จังหวัดประจวบ ฯ

นอกจากนี้มีการให้รางวัลนักวิทยาศาสตร์ดีเด่น เริ่มมีในปี 2525 โดยหวังจะเป็น ประเพณีที่ดีต่อไปเหมือนกับการให้รางวัลแมกไซไซ และรางวัล Nobel

(ในส่วนตัวของท่าน มีส่วนร่วมกับสิ่งเหล่านี้ทุกเรื่องและมีกิจกรรมประจำ คือ พิมพ์ วารสารวิทยาศาสตร์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จัดประชุมวิชาการประจำปี นอกจากนี้ โดยตำแหน่งนายกสมาคมท่านยังเป็นกรรมการในเรื่องที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ตามแต่กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสภาพพัฒนาแห่งชาติจะเชิญ)

- อยากให้ท่านเล่าเรื่องของสโมสรไลออนส์อย่างคร่าว ๆ ค่ะ (ท่านเป็นนายกสโมสรกรุงเทพ ฯ เอราวัณด้วย)

- สำหรับสโมสรไลออนส์นี้ บุคคลต่างอาชีพได้รับเชิญมาเข้าร่วม ครั้งแรกก็มีบุคคล ที่เป็นแกนสำคัญอยู่ ๒-๓ คน จากนั้นก็เชิญบุคคลที่มีความเหมาะสมมาเริ่มก่อตั้งเป็นสมาคมขึ้น สำหรับคนที่เชิญเข้ามาก็ต้องมีการประชุมกันก่อนยอมรับเป็นสมาชิก

– ประชุมกันเรื่องอะไรบ้างคะ

– เป็นเรื่องทำประโยชน์ต่อสาธารณชนส่วนใหญ่ เช่น โครงการอาหารกลางวันแก่เด็กที่ยากจน ธนาคารข้าว ธนาคารยาในต่างจังหวัด หาน้ำเกลือให้ตำรวจชายแดน บางปีตำรวจชายแดนขาดสิ่งเหล่านี้มาก

ในปี 2525 ได้จัดทำสารานุกรมวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นโครงการพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่จัดให้โรงเรียนที่ขาดแคลน แต่ละปีมีโครงการเป็นปี ๆ ไป มีการประชุมเดือนละครั้ง โดยเชิญผู้มีประสบการณ์มาพูดเรื่องที่น่าสนใจให้สมาชิกฟัง เช่น เรื่องตลาดหลักทรัพย์ เรื่องโทษของการสูบบุหรี่ บางครั้งก็เป็นเรื่องเบา ๆ เช่น ตำราคู่มือวงเวียน เป็นต้น

– สำหรับสโมสรนี้ท่านทำอะไรให้บ้างคะ

– เสนอโครงการต่าง ๆ หากที่ประชุมเห็นชอบด้วยก็ลงมือทำ เช่น เสนอโครงการสารานุกรมเพราะทางวิทยาศาสตร์ก็ทำ แต่มีจุดอ่อน คือ ไม่ค่อยมีคนทราบ อ่อนประชาสัมพันธ์ สมาชิกขอให้เป็นโครงการทดลอง 200 ปี รัตนโกสินทร์ แจกให้โรงเรียนไปประมาณ 30 โรงเรียน เสียเงินไปประมาณ 3 หมื่นบาท โครงการอื่น ๆ ก็ช่วยกัน เช่น ช่วยแพทย์ การเกษตร

– ท่านคิดว่าขณะนี้นโยบายของภาษาอังกฤษต่อประเทศไทยเป็นอย่างไรบ้างคะ

– ผมคิดว่าก็ยังสำคัญอยู่เหมือนเดิม ไม่ได้น้อยลงเลย กลับจะมากขึ้นเสียอีก ยกตัวอย่างโปรแกรม MBA ภาคภาษาอังกฤษที่จุฬาฯ เหตุผลที่ต้องทำภาษาอังกฤษก็เพราะว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่คนทั่วโลกกำลังสนใจมาก เนื่องจากในแถบเอเชียอาคเนย์นี้เป็นกลุ่มประเทศที่มีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสูงมาก อย่างที่อาจารย์อาจเคยได้ยินมาว่าวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาระยะที่ 5 ของประเทศไทยนั้นมีเป้าหมายที่จะเป็น NIC หรือ Newly Industrialized Country เช่นเดียวกับสิงคโปร์ เกาหลี ในปลายแผน 5 ดังนั้น การทำธุรกิจต่าง ๆ ของประเทศเรา นั้น จะขยายขอบเขตจากระดับ National ไปเป็น International แล้ว ก็ย่อมมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาระดับ International ด้วย ซึ่งก็หนีไม่พ้นภาษาอังกฤษ จริงอยู่ภาษาญี่ปุ่นก็ใช้กันเพิ่มมากขึ้น แต่ก็ยังไม่สามารถทดแทนภาษาอังกฤษได้ คงต้องใช้ทั้งสองภาษามากกว่า เพราะฉะนั้นถ้าประเทศของเรากำลังเดินไปสู่ทิศทางนี้แล้ว ผมจึงเห็นความสำคัญของสถาบันนี้จะหันมาเล่นด้าน Business English เราไม่อยู่ในยุคทหารอเมริกันแบบเก่าซึ่งใช้ความรู้ภาษาอังกฤษแบบท่องเทียวก็อาจเพียงพอแล้ว

– แล้วในฐานะที่ท่านเป็นนักวิทยาศาสตร์ บทบาทของภาษาอังกฤษที่มีต่อนักวิทยาศาสตร์มีอย่างไรคะ

– แนนอนที่รู้สึกว่าตำรับตำราทางวิทยาศาสตร์ของเราจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษอยู่ เช่นเดิม เพราะตำราภาษาไทยไม่เพียงพอ ในสมัยก่อนพวกเรียนเคมีถูกบังคับให้เรียนภาษาเยอรมันด้วย เพราะว่าเยอรมันเขาเก่งทางเคมี แต่ในสมัยนี้ไม่ต้อง เพราะมีการแปลเป็นภาษาอังกฤษได้รวดเร็ว รู้ภาษาอังกฤษภาษาเดียวก็พอกินแล้ว ขณะนั้นมหาวิทยาลัยของเราให้ทุนอาจารย์ไปเรียนปริญญาโท ปริญญาเอกเพิ่มขึ้น ทำวิจัยแล้วต้องเขียน paper เป็นภาษาอังกฤษไปลงในวารสารวารสารนั้นได้มาตรฐานแม้พิมพ์ในประเทศไทย เช่น ของสมาคมแพทยศาสตร์ หรือสมาคมวิทยาศาสตร์ ก็พิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ ที่พูดมานี้มิใช่จะเกี่ยวข้องในระดับบัณฑิตศึกษาเท่านั้น แม้กระทั่งนิสิตปริญญาตรีก็จำเป็นต้องรู้ภาษาอังกฤษอยู่มาก ผมเองขณะนั้นต้องรับผิดชอบวิชาสัมมนาของนิสิตชีวเคมีปีที่ 4 ซึ่งเขาจะต้องอ่าน paper วิจัยภาษาอังกฤษซึ่งไม่ง่ายเลย ถ้าเขาอ่อนภาษาก็จะลำบากหน่อย ยิ่งไปกว่านั้น หน่วยพัฒนาคณาจารย์ก็ดี นโยบายของอาจารย์ก็ดี ต้องการให้นิสิตรู้จักเรียนด้วยตนเอง ไม่ให้อาจารย์บ่อนมาก ๆ แบบเดิม ทางวิทยาศาสตร์ก็มีปัญหาว่าเรามีแต่ตำราภาษาอังกฤษจะบังคับให้เด็กอ่านให้ได้ก็ ต้องพัฒนาความสามารถของภาษาให้ดีขึ้นก่อน เพราะฉะนั้นจึงมองไม่เห็นเลยว่าทางวิทยาศาสตร์ หรือทางแพทย์ ทางวิศวะ ทั้งหลายนี้จะหนีภาษาอังกฤษไปได้อย่างไร แม้จะมีความพยายามแปลตำราต่าง ๆ เป็นไทยก็ได้เพียงเล่ม 2 เล่มในปีต้น ๆ เท่านั้น ไม่มีทางแก้ไขได้ นอกจากรัฐบาลจะมีนโยบายทุ่มเทให้การแปลตำราแบบญี่ปุ่น

– เคยได้ยินนิสิตบางคนบอกว่า จบแล้วเขาจะไม่ใช้ภาษาอังกฤษ เรียนไปทำไมไม่ทราบท่านมีความเห็นอย่างไรคะเกี่ยวกับคำพูดนี้

– มันก็แล้วแต่คนครับ คือ ต้องยอมรับว่าคนที่เรียนวิทยาศาสตร์จบออกมา ก็ไม่ได้ทำงานด้านวิทยาศาสตร์ทุกคนนะครับ บางคนก็ไปเป็นแอร์โฮสเตส บางคนก็ไปขายของและสารเคมีประเภทนี้อาจไม่ต้องเรียนวิทยาศาสตร์ลึกซึ้งหรือสูงมากนัก ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ก็อาจจำเป็นน้อยลง แต่เราจะต้องคิดไปข้างหน้า อย่างที่ผมกล่าวมาว่าประเทศไทยของเราขณะนี้เปรียบเหมือนบัวปริมน้ำ กำลังจะเคลื่อนไปทิศทางที่จะมีการอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็น เพราะสินค้าเกษตรกรรมอย่างที่เห็นอยู่ทุกวันนี้ขายให้ต่างประเทศก็ได้เงินมานิดเดียว ถ้าต้องการหา

เงินให้มาก ก็ต้องใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาพัฒนาให้ดีขึ้นซึ่งแผน 5 ก็มีเป้าหมายว่าจะมุ่งไปทางนั้น เพราะฉะนั้นในอนาคตอันใกล้ ผู้ที่เรียนมาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ก็จะมีงานที่เหมาะสมกับเขา จึงตามมาว่าความจำเป็นทางภาษาอังกฤษก็จะสูงขึ้น

– ที่ท่านมองไปข้างหน้า ท่านสรุปว่า **Business English** สำคัญขึ้น

– **Business English** และ **Scientific English** ก็สำคัญอย่างที่พูดมาแล้วแต่ **International English** ก็สำคัญเหมือนกัน เพราะว่า การเจรจาความเมือง การสัมมนาสมัยนี้ มันก็ใช้ภาษาอังกฤษ นอกจากนั้นด้าน **Mass Communication** ขณะนี้ก็ใช้ภาษาอังกฤษมาก การสัมภาษณ์ การฟังข่าวต่างประเทศ อะไรต่างๆ นี่ก็สำคัญไม่น้อยเหมือนกัน ผมขอยกตัวอย่าง อยากจะเล่าสิ่งที่ผมไปพบตอนบริติชเคาซิล เขาให้ไปดูงานด้านภาษาอังกฤษเมื่อต้นปีนี้ได้มีโอกาสพบ **Mr. Cripwell** ที่มหาวิทยาลัยลอนดอน ซึ่งเคยสอนภาษาอังกฤษให้นักเรียนแพทย์พม่า และที่อัฟริกาหลายแห่ง ท่านได้เล่าให้ฟังว่าองค์การอนามัยโลก หรือ **WHO** นั้นสนใจมากที่จะทำให้นักเรียนแพทย์ของประเทศมีความรู้ภาษาอังกฤษดี ๆ เพราะเขาบอกว่า นักเรียนแพทย์นี้เป็นพวกที่ต่อไปจะต้องรับผิดชอบกับชีวิตคน และตำราแพทย์ก็ล้วนแต่เป็นภาษาอังกฤษทั้งนั้น ด้วยเหตุนี้จึงมีโครงการวิจัยร่วมกับอาจารย์อัญชลี ที่สถาบันภาษา ซึ่งเคยไปศึกษาที่นั่น ทำโครงการเกี่ยวกับการสอนนิสิตแพทย์ที่จุฬาฯ ด้วย โดยได้รับทุนวิจัยจาก **WHO** นี้ก็เป็นตัวอย่างว่าทางด้านแพทย์ วิศววะ ทางอะไรก็ตามเห็นความจำเป็นต้องรู้ภาษาอังกฤษไปไม่พ้น โลกสมัยนี้มันแคบลง ประเทศไทยเราก็ถูกความจำเป็นต้องรวมกลุ่มประเทศในละแวกนี้เป็น **ASEAN** มีการติดต่อคบค้าสมาคมกันมากยิ่งขึ้นทุกวัน การติดต่อกันในอาเซียนนี้ก็ย่อมต้องใช้ภาษาอังกฤษ จริงอยู่ว่าต่อไปเราอาจจะต้องรู้ภาษาญี่ปุ่นเพิ่มขึ้นอีกภาษาหนึ่ง แต่ไม่ใช่จะทิ้งภาษาอังกฤษได้ คงจะเพิ่มมากกว่า อย่างพวกยุโรปทั้งหลายนี้ก็มักต้องรู้ภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน แทบจะคนละ 2-3 ภาษาเป็นเรื่องธรรมดา

– ท่านมีข้อคิดหรือข้อเสนอแนะให้กับอาจารย์สอนภาษาอังกฤษบ้างไหมคะ

– ก็มีอยู่นิดเดียวว่า ผมอยากจะให้กำลังใจต่อท่านอาจารย์สอนภาษาว่า ความรู้ของท่านหรือความสามารถของท่าน มีประโยชน์ต่อสังคม มีประโยชน์ต่อประเทศชาติมาก และก็มีการสอนใหม่ ๆ เทคโนโลยีใหม่ ๆ การสอน **English for Special Purpose** ต่าง ๆ นี้เป็นเรื่องใหม่จึงอาจค้นคว้าวิจัยเพิ่มเติม น่าสนใจ ยิ่งไปกว่านั้น การสอนภาษาอังกฤษนั้นผมสังเกตอยู่แล้ว

รู้สึกอีกจำบ่อยครั้งที่ทั้งผู้เรียนและผู้สอนได้ enjoy หรือสนุกสนานในระหว่างเรียน เพราะมีการถาม-ตอบไปมาได้สบาย ไม่เหมือนอย่างที่ผมสอนวิทยาศาสตร์ รู้สึกมันแห้งแล้ง ไม่มีชีวิตชีวา เสียเลย

เมื่อจบการสัมภาษณ์ท่านผู้อำนวยการสถาบันภาษา เรามีความรู้สึกว่าคุณเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มหลายด้าน และได้ทราบว่าท่านเป็นผู้ที่เริ่มดำเนินโครงการใหม่ ๆ หลายโครงการ ซึ่งใช้มาจนถึงปัจจุบันนี้ เราจึงหวังว่าท่านคงจะมีโครงการใหม่ ๆ ให้กับสถาบันภาษาและคงจะนำให้สถาบันภาษาพัฒนาและมั่นคงยิ่ง ๆ ขึ้นไป

บัจกร สว่างวิโรต

วัฒนธรรม สงวนเรือง

CHULALONGKORN UNIVERSITY LANGUAGE INSTITUTE
THE LISTENING LIBRARY

The CULI Listening Library is a collection of listening comprehension tapes which are available to individuals and institutions.

Code 1 SERIES 1

15 twenty minute tapes aiming to give systematic and reinforced practice in listening for detail and identifying main topics. Each tape contains all instructions, questions, listening passages and answers. Units 1 to 5 are suitable for M.S. 4 to 5 students whereas Units 6-15 would be for undergraduates and general adult students of English.

SERIES ONE	
TAPES	PRICE
COMPLETE SET (UNITS 1-15) 8 × C 60	960 Bht (including scripts)

Code 2 SERIES 2

46 unscripted accounts by native speakers of some memorable incidents from their lives. The stories are from 1-3 minutes in length. The aim is to give learners practice in listening to natural speech as spoken by native speakers of English (i.e. British, American, Australian etc.). Suitable for undergraduates and those about to further their education abroad. The tapes are accompanied by a full transcription of the stories plus a brief glossary.

SERIES TWO	
TAPES	PRICE
COMPLETE SET 2 × C 60	240 Bht (including scripts)

Code 3 **SERIES 3.**

20 short talks. (10 British speakers, 8 American, 2 Canadian) In each talk an experiment, of general interest, is described by a native speaker, using notes but not reading. The aim is to give practice in listening to the kind of language and presentation typical of a lecture. A variety of topics are covered including Biochemistry, Physics, Engineering, Phonetics and many others. The talks range from 2-12 minutes in length and are especially suitable for graduate students and those planning to continue further studies abroad. The tapes are accompanied by a full transcription of the talks, plus a brief glossary.

SERIES THREE	
TAPES	PRICE
COMPLETE SET	360 Bht
3 × C 60	(including scripts)

Code 4 **SERIES 4.**

20 short lectures by specialists, (native speakers of English) in particular disciplines, using notes, but not reading. These talks include such topics as Biochemistry, Physics, Engineering, Medical Science, History, Literature, etc. Suitable for post-graduate students. These talks are accompanied by a full transcription and a glossary.

SERIES FOUR	
TAPES	PRICE
COMPLETE SET	600 Bht
5 × C 60	(including scripts)

Code 5 **SERIES 5 & 6**

20 short lectures by specialists covering the following main topics—Library Science, Medicine, Language Studies, Educational Technology, Education, Business Studies, Science and Technology. Suitable for advanced students. Tapes are available as a complete set or as separate subject disciplines and are accompanied by full transcriptions.

SERIES FIVE AND SIX	
TAPES	PRICE
COMPLETE SET	
7 × C 60	840 Bht (including scripts)
INDIVIDUAL TOPICS	
1. LIBRARY SCIENCE 1 × C 60	120 Bht (including scripts)
2. MEDICINE 3 × C 60	360 Bht (including scripts)
3. LANGUAGE STUDIES 2 × C 60	240 Bht (including scripts)
4. EDUCATIONAL TECHNOLOGY 1 × C 60	120 Bht (including scripts)
5. EDUCATION 1 × C 60	120 Bht (including scripts)
6. BUSINESS STUDIES 1 × C 60	120 Bht
7. SCIENCE AND TECHNOLOGY 2 × C 60	240 Bht (including scripts)

Code 6 **CONVERSATIONAL ENGLISH**

65 dialogues which illustrate the type of English that native speakers use in conversational situations.

CONVERSATIONAL ENGLISH	
* TAPE	PRICE
COMPLETE SET 1 × C 60	120 Bht
Tape Script (one book)	30 Bht

Code 7 FOUNDATION LISTENING I

After completion of these two courses, students are expected to :

- 1) learn to recognise and understand spoken material that they could read with ease, if it were written out for them,
- 2) learn to recognise and understand English spoken at a normal rate, which varies from speaker to speaker,
- 3) attain some familiarity with varieties of standard English, as spoken by native and fluent non-native speakers from various geographic backgrounds.

Foundation Listening is for first-year students at Thai universities and anyone who has studied English at school and who wants or needs to improve his ability to listen to natural English speech with ease and understanding.

FOUNDATION LISTENING COURSES	
COURSE I	
TAPES	PRICE
COMPLETE SET 5 × C 60	500 Bht (Tape Script, Teacher's Handbook, and Workbook cost 100 Bht.)

Code 8 FOUNDATION LISTENING II

COURSE II	
TAPES	PRICE
COMPLETE SET 5 × C 60	500 Bht (Tape Script, Teacher's Handbook and Workbook cost 100 Bht.)

HOW TO OBTAIN THE MATERIALS

Please contact :

CULI
 Prem Purachattra Building
 Chulalongkorn University
 Phayathai Road, Bangkok 10500
 THAILAND

Telephone : 2521491